

EMLÉKEZTETŐ
O S Z L O P

AZOKNAK

A' HAZAFIAKNAK TISZTELETÉRE, A' KIK AZ
ORSZAG ELŐTT JÚNIUSNAK 11-dik ÉS 12-dik NAPJAIN
1790 A' HAZA - NYELVNEK BÉ - VÉTELE MELLET
SZÓLLOTTANAK.

VERSEGI FERENTZ
ÁLTAL

N° 11316.
Miscell. 4°
IX.

---

1 7 9 0.

Class V Sect VII

Linnæus III. Kaska J.
Misc. 4° Schachtel IX.
Nr. 11316.

ÖRÖKÖS ÉRTEKESÍTÉS

ÉRTEKESÍTÉS

1884

A HATÁRÁK TITKOSLATA

ÉRTEKESÍTÉS

ÉRTEKESÍTÉS

ÉRTEKESÍTÉS

Bé-vestük örökre

Tetteteket szívünk' táblájira: semmi feledség

Nem járul ide.

BARÓTI SZABÓ DÁVID.

-
- „ **F**OGD hamar a' tollat, 's írd egy Oszlopra neven-ként,
 „ A' kik szívre vevék a' haza-nyelvnek ügyét.
 „ DARVAS (a) az Oszlopnak tetején tündöklyön: az égis
 „ Nyúltt márvány Ennek tiszteletére kevés:
 „ Háromszor szóllott, 's háromszor gyöz vala szívet,
 „ Mert magyarul szóllott a' Magyar ÖSZEK előtt.
 „ Oh! láttam lelkét anya-nyelvén nyögve lebegni,
 „ 'S a' mi azokba kivált bé-hata, lelke vala.
 „ Ird-fel odább BÖJTHYt (b), FEKETÉt (c), MÁRJASSYt (d):
 „ az ilyen
 „ Nagy-lelkü neveket gyermeki rendbe fe szedd.
 „ Kér VAYt (e), és BALOGot (f), DOMOKOSt (g), 's
 „ ALMASSYt-is (h) írd fel,
 „ Kikhez meg-meg odább tedd BEZERÉDY' (i) nevét.
 „ Tíz vala Szófszóllód, Anya-nyelv! tíz, a' ki koporsód'
 „ Mélyeiből téged' fényre 's folyásba hozott.

-
- (a) DARVAS Ferentz Confiliarius Úr, Pest Vármegyének Deputátusa.
 (b) BÖJTHY Imre Confil. Úr Bihar Várm. Dep.
 (c) Gróf FEKETE János Generalis Úr, Arad Várm. Dep.
 (d) MÁRJASSY István Vice-ispány Úr, Gömör Várm. Deput.
 (e) VAY István Confil. Úr, Szabolcs Várm. Deput. *úgy szintén*
 VAY József Confil. Úr, Borsod Várm. Deput.
 (f) BALOG Péter Confil. Úr, Neograd Várm. Deput.
 (g) DOMOKOS Lajos Úr Bihar Várm. Deput.
 (h) ALMÁSSY Ignácz Confil. Úr, Heves Várm. Deput.
 (i) BEZERÉDY Ignácz Confil. Úr, Szala Várm. Deput.

„ Majd, ha Maradványunk a' boldogságnak öléből
„ Mostani Őseinek tettire vissza-teként;
„ Dalra fakad, 's ezen Oszlopnak tetejére mutatván,
„ Így szól, míg szemeinn drága könyetske remeg:
„ Íme! azok' neveit! kik az első talp-falat a' mi
„ Boldogodásunknak fel-vitelére veték.
„ Ird-fel! — Az én szívemre ugyan fel-metizve maradnak
„ Tiszteletes neveik, míg lehelegni fogok. „

Ezt mondván, el-tűnt. Szomorú köntöffe keservét,
'S teste' betegségét színe jelenti vala.
Homloka, fő-fájási miatt, bé-kötve: ki-sírva
Két szeme: ortzáján bú vala, 's régi halál.
Aj'kairól látám egyedül, de tsak ezt-is azóta,
Hogy nyelvén szóllhat, hámlani szája' varát.
Óh! jele, hogy gyógyúl. — Mikor el-tűnt, szinte hevülni
Kezdek, 's azt mondám tsendesfen: A' H A Z A volt.

